

Ronde tafelgesprek

Is er toekomst voor de tuigpaarden-

Vier Fokkers van het Jaar afkomstig uit de vier regio's debatteerden een maandje geleden in een

'rondetafelgesprek' over de toekomst van onze tuigpaardenfokkerij en -sport. Hoe staat onze fokkerij ervoor en

hoe gaat het met de sport? Kunnen wij onze fokproducten blijven etaleren op concoursen? De 'rondetafel' liet

er geen twijfel over bestaan: voor ons unieke tuigpaard is er toekomst! "Wij kunnen fokken wat de sport vraagt",

zeggen ze "en belangstelling is er ook voor onze sport, dat zie je op de Nationale Tuigpaardendag."

Wadora (v.Patijn) is één van die succesvolle eigen gefokte concoursmerries van de Gebroeders Kimenai, waarbij Cees altijd de rijder is.

Aan tafel zitten vier Fokkers van het jaar. Doorgewinterde tuigpaardliefhebbers, die allemaal nog steeds actief zijn in de sport en fokkerij. Uit Noord is de enige vrouwelijke Fokker van het Jaar, Dini Markhorst uit Brucht uitgenodigd. Uit Oost is dat Joop van Wessel uit Zwartebroek, die dit jaar zeer succesvol was met zijn fokproducten Taunita, Topsportmerrie 2009 en ereklasse kampioen 2009 Sunlight. Uit West de allereerste Fokker van het Jaar bij de tuigpaarden Sijmen Korevaar uit Wijn-gaarden. En bij Sijmen hoort natuurlijk echtgenote Greet die destijds met veel verve altijd twee imponerende fokmerries voor de boerenwagen presenteerde. Uit Zuid tenslotte komen de gebroeders Kimenai uit Dongen. Kees en Adriaan zijn

de meest recente Fokkers van het Jaar. Het gespreksonderwerp is de toekomst van de tuigpaardensport en de tuigpaardenfokkerij. Is er nog wel een toekomst voor deze tak van sport, en hoe moet deze eruit gaan zien? En hoe zit het in de fokkerij. Zit er nog vooruitgang in en op dit moment nog belangrijker; worden de fokproducten nog verkocht? Is er een jonge garde die het roer kan overnemen en hoe zit het met het tuigpaardtype? Is dit verbeterd in de loop der jaren en wat voor effect heeft de inbreng van vers bloed? De aanwezigen zijn het gelijk over één ding eens. De paardensector zit momenteel in een dip en om eruit te komen moeten we met zijn allen de schouders eronder zetten. "En laten we elkaar nu

vooral niet ziek praten, we hebben wel vaker in een dal gezeten. De blik vooruit en genieten van ons mooie tuigpaard," is het advies van Dini Markhorst. De dames houden de moed erin. "Ik denk dat er voor Kerst alweer meer vraag naar tuigpaarden zal zijn" zegt Greet Korevaar met hoorbare strijd lust.

Continuering

Een van de punten van aandacht binnen de tuigpaardenfokkerij is de continuering, niet alleen van de fokkerij, maar ook van de sport. Zonder nieuwe gebruikers ook geen toekomst voor de fokkerij. Hoe creëer je evenwicht tussen aanbod en vraag? Sijmen en Greet Korevaar hebben twee dochters en vier kleinkinderen maar deze hebben allen geen affiniteit met de tuigpaardenfokkerij zodat de Kondalina-stam straks niet meer aangestuurd zal worden door een Korevaar. Greet: "Ik heb mijn kleinkinderen 'bijna vastgebonden in het zadel' zeg ik wel eens maar het heeft niet geholpen. Dat is zeker teleurstellend maar zo vergaat het veel fokkers bij ons in de buurt. En daar zaten nogal wat grote fokkers hoor. De jongeren zetten wel het agrarisch bedrijf voort maar paarden willen ze niet." Bij Dini Markhorst lijkt de opvolging ook een probleem. Er was hoop op de twee kleinkinderen. Dini: "Ze kennen mijn paarden wel van naam en zo en ik probeer ze er wel zoveel mogelijk bij te betrekken. Ze hadden een pony maar die is inmiddels naar het buurmeisje gegaan." De vijf kinderen van Cees en Adriaan Kimenai zijn tussen de zes en twaalf jaar.

Fokkers van het Jaar

sport en -fokkerij?

Zij hebben een pony en gaan er mee naar de ponyclub. Bij de Kimenai's gloort er hoop, zij menen bij hun kinderen belangstelling voor de tuigpaarden te bespeuren. Joop van Wessel heeft totaal geen probleem, hij zegt nog net niet overbodig te zijn maar hij beslist al lang niet meer alleen over de fokkerij. "Bij ons wordt alles wat de paarden betreft om de keukentafel besproken kun je wel zeggen en er wordt bij ons stevig gedebatteerd over de hengsten keuze." Sijmen Korevaar: "De jonge generatie boeren was ook nooit afhankelijk van het paard als werkkracht en daarom hebben ze er denk ik minder affiniteit mee dan wij. Ook het eergevoel net een iets mooier paard dan de buurman te willen hebben vindt geen voedingsbodem meer. Daar komt nog bij dat het houden van tuigpaarden over het algemeen niet winstgevend is en tuigpaarden uitbrengen al helemaal niet." "Een concursrijder moet flink investeren en er staan maar lage geldprijzen tegenover", zeggen de Kimenai's die zelf hun paarden uitbrengen. Al heb je de kampioen ereklasse op stal, je kunt er in feite geen droog brood mee verdienen. Het gaat om de eer zeggen de Fokkers van het Jaar. Zij behaalden die hoogste eer en zijn er trots op.

Tuigpaardensport promoten

Er wordt gedebatteerd over mogelijkheden hoe er belangstelling kan worden gegeneerd bij jonge mensen en dan in het bijzonder bij niet van huis uit tuigpaardmensen voor de tuigpaardensport en fokkerij. Blij is de gespreksgroep met de toch grote belangstelling van de Young Riders en de Junioren. Adriaan Kimenai: "Het zal niet meer dan een druppel op een gloeiende plaat zijn in het grote geheel denk ik en vaak komen ze toch uit eigen gelederen." Joop van Wessel is positiever. "Ja, dat klopt maar zij trekken toch weer vrienden en bekenden mee of praten er in hun vriendenkring of op school over. Belangrijk is dat de jongeren goed begeleid worden en dat er een leuke sfeer is op

de cursussen. En als ze daar met veel verschillende paarden rijden ontwikkelen ze ook het gevoel om alles uit elk paard te halen. Wanneer ze dan volgend jaar ook nog eens een paard mogen rijden op een concours is er weer een rijder opgestaan." Dini Markhorst oppert het idee de aangespannen sport bij ponyclubs proberen te introduceren, zeker een goede suggestie waaraan gewekt zou moeten worden. Dini: "De Masterclass vond ik ook een geweldige promotie voor de tuigpaardensport. Vooral shows met toptuigpaarden in het buitenland lijken mij van belang te kunnen zijn en daar ligt misschien ook een taak voor het KWPN." Allen zijn die mening overigens toegedaan maar de vraag komt naar voren of er daadwerkelijk handel door ontstaat. Een buitenlander kan namelijk met zijn eventueel aangekochte tuigpaard in zijn eigen land geen wedstrijden rijden want deze vorm van tuigpaardensport is een puur Nederlandse aangelegenheid. "Maar dergelijke shows genereren in het buitenland veel sympa-

thie voor onze tuigpaarden en dat kan toch wat opleveren", is de mening. Op een concours meer uitleg geven naar het publiek toe is ook een optie. Te vaak wordt er nog van uitgegaan dat langs de baan allemaal insiders staan maar de praktijk is anders. Adriaan Kimenai: "Uitleggen waarom een tuigpaard een tuigpaard is en waar de jury zoal op let zou zeker verhelderend kunnen werken naar het publiek toe. Ook zou een jurylid eens wat vaker een rubriek van commentaar kunnen voorzien en de plaatsingsvolgorde uitleggen. Daar kan iedereen wat van opsteken en het publiek raakt er dan meer bij betrokken." "En vooral zorgen dat onze sport alleen positief in het nieuws komt," besluit Dini Markhorst de discussie.

Fokkerij en vooruitgang

Het gesprek komt op de vooruitgang in de tuigpaardfokkerij de laatste decennia. "Vergelijk de paarden op de eerste pagina's met die van de laatste pagina's in het Jubileumboek ter gelegenheid van de 25e

De Fokkers van het Jaar 2009

Kees en Adriaan Kimenai, Fokkers van het Jaar 2009, begonnen destijds hun fokkerij met drie verschillende stammen en daar fokken zij nog steeds mee. De stammoeders zijn Madora (keur preferent van Fabricius) Kigemma (ster preferent van Fortissimo) en Jenny (keur preferent van Cinovo). Met deze merries fokten de gebroeders prestatiepaarden die ze zelf opleiden en uitbrengen in de sport. Met Astrid wonnen ze dit jaar de competitie in Zuid In totaal wonnen de Kimenai's al zeven maal de competitie met een eigen fokproduct. Een prestatie die niet gauw zal worden geëvenaard en waar ze trots op zijn. Maar het behalen van de titel Fokker van het Jaar is het hoogtepunt in hun fokkersloopbaan. Adriaan: "We waren eerder al eens genomineerd. Dat lukte toen niet en daarna hield het ons niet meer zo bezig dat. Het kwam nu dan ook echt uit de lucht vallen en we waren er blij verrast mee."

Kees Kimenai

Adriaan Kimenai

De Fokkers van het Jaar 1993

Sijmen en Greet Korevaar waren in 1993 de eerste Fokkers van het Jaar. Zij zetten met de keur preferent prestatiemerrie Kondalina (v.Gloriant), die zij fokten uit de aangekochte stermerrie Gonda (v.Victor), een succesvolle stam op. Adalina (v.Strawinsky), Condalina (v.Renovo) en Freulalina (v.Wilhelmus), alle drie keur preferente dochters van Kondalina, staan aan de basis van hun huidige fokmateriaal. Uit Mistralina fokten de Korevaars de hengst Tempelier die op grond van getoonde veulens op wacht is gezet. Een tweede hengst die stal Korevaar fokte was Gibraltar. Daarnaast is er nog een goedgekeurde hengst die de Korevaars fokten, dat is Zilverster. Deze Renovo werd gefokt uit de Ereda-lijn, waar ze niet zo lang mee gefokt hebben.

Dan zijn Landheer, Thorwald en Into Temptation bekende concourspaarden uit de stallen van Korevaar maar daarnaast fokken er diverse fokkers met een beste Korevaar-merrie en daar zijn Greet en Sijmen trots op. “De huldiging van de Fokker van het Jaar was destijds wat minder uitbundig dan nu”, vertelt Greet, “maar de eer was er niet minder om. Onze hobby was financieel gezien ook een succes er was altijd vraag naar onze paarden.” Inmiddels is de Kondalina-stam een begrip geworden.

Sijmen Korevaar

Greet Korevaar

Nationale Tuigpaardendag.“ steekt Van Wessel van wal. “Dan zie je wat we hebben bereikt. De opinie is weleens dat de paarden vroeger beter waren maar we moeten de tijd van vroeger vooral niet gaan romantiseren. Toppers lagen ook toen niet voor het oprapen. We kunnen

rustig stellen dat we het met elkaar echt heel goed hebben gedaan maar we moeten natuurlijk wel scherp blijven.” Greet is ook zeer enthousiast over de schoonheid van onze huidige tuigpaarden maar de Korevaars geven aan dat we, wil de tuigpaardensport toekomst hebben, wel tuigpaarden met een natuurlijk front moeten fokken. “Met name nu het hulp-

middel opzet ter discussie staat is dat van essentieel belang.”

De discussie gaat verder over de essentie van een natuurlijk front, een natuurlijk kenmerk van de Korevaar-stam en dat willen Greet en Sijmen graag zo houden. Sijmen: “Ik ben van mening dat we door het gebruik van de Hackney het rijke natuurlijke front wat weg hebben gefokt. Ik wil een paard fokken met een lange hals en veel nek. Die hals moet er echt opstaan. Zo’n aangeplakte hals vind ik niks. Sommige fokkers selecteren op een sterk achterbeengebruik. Zeker belangrijk maar wij selecteren toch meer op front. Ik houd niet van een paard dat zich door zijn eigen kracht en buiging van het achterbeen op de kop drukt en dan geen front kan maken.” Als bloedververser gebruiken zij de Saddlebred. Qua front bracht dat veel maar qua beweging niet helemaal wat zij wilden. De Kimenai’s pakten als bloedververser de hackney Plain’s Liberator en zij moeten concluderen dat het bij hen niet schort aan beweging maar dat ook zij nu weer moeten werken aan front. “Wij weten dat onze paarden rijker van front kunnen, wij brengen ze zelf uit en kennen als geen ander het probleem. Vanwege inteelt hebben wij niet zoveel te kiezen maar ook staan alle hengsten ons niet aan als fokhengst. Het is niet altijd makkelijk kiezen.” Dini Markhorst zit, doordat haar uitgangsmateriaal een Waterman-dochter is, minder diep in inteeltproblemen maar heeft nu de Waterman-merrie Jerina en haar Marvel-dochter Viva Jerina door

Mooi gebaar naar Young Riders

Aan deze ‘nestors’ van onze fokkerij zal het niet liggen. Er zit toekomst in de tuigpaarden-fokkerij en –sport. Maar waar zijn de jonge fokkers en zeker niet minder belangrijker: waar zijn de jonge gebruikers? Immers, het aanbod overtreft momenteel de vraag. En hoe trekken we jonge mensen over de streep een tuigpaard aan te schaffen? Spontaan ontstond het idee om een Young Rider of JongKWPN-lid die serieus overweegt een tuigpaard aan te schaffen in staat te stellen voor een makkelijke prijs een goede fokmerrie aan te schaffen bij de fokkers uit onze praatgroep. Een geweldige geste van deze steunpilaren van onze fokkerij. “Geïnteresseerde jonge fokkers moeten maar eens komen praten”, zeggen de Fokkers van het Jaar.

Into Temptation (v.Manno) met Gerard van Overbeek. Greet en Sijmen Korevaar zijn de fokkers van Into Temptation die als vierjarige kampioen van Nederland werd in handen van Lambertus Huckriede. Vervolgens werd de vos, een volle broer van de hengst Tempelier, verkocht aan Gerard van Overbeek.

Manno laten dekken. “Wij moeten de sport bedienen en dus moeten we paarden fokken met front die zonder hulpmiddelen kunnen presteren. Bij mij is beweging ook niet direct het punt, maar ik moet ook het front goed in de gaten houden. Ik heb dus nu met Manno gedekt maar met deze fokproducten, mochten het merries worden, wordt de hengstenkeuze straks wel weer beperkter, wil ik inteelt vermijden. Een ander standpunt van mij is overigens wel dat inteelt ook goede eigenschappen kan verdubbelen. De voor of- nadelen van eenmalige inteelt lijken soms moeilijk in te schatten.”

Inteelt

Zo komt de discussie op inteelt in de tuigpaardfokkerij, iets waar iedere tuigpaardfokker mee te maken heeft. Joop van Wessel moet zeker goed letten op inteelt maar hij wijst er evenals Dini op dat inteelt in de tuigpaardenfokkerij altijd al gespeeld heeft en dat het zich altijd heeft opgelost. Hij verwijst naar de stempelhengst Hoogheid (Oregon x Oregon). De problemen van inteelt zoals afwijkingen en verminderde vruchtbaarheid zijn bij geen van de fokkers nog aan den lijve ondervonden maar zover wil niemand het laten komen. Allemaal willen ze het in tuigpaardenfokkerij (te) hoge inteeltpercentage graag proberen terug te dringen.

Van Wessel gebruikte al vroeg de grote maat hackneyhengst Cambridge Cole maar vervolgens ook zijn verwanten Renovo, Fabricius en Manno zodat het inteeltpercentage bij verschillende van zijn merries hoog is. Maar het leverde hem wel kampioenen op. Van Wessel heeft bloed-

De Fokker van het Jaar 2004

Joop van Wessel was in 2004 Fokker van het Jaar. Zijn stam begon met de door zijn vader aangekochte Aganita (v.Palfrenier) waaruit de keur preferente Agio-dochter Fanita werd geboren en zij is de grondlegster van een bijzonder succesvolle stam zowel in de rijpaardrichting als in de tuigpaardrichting. We kunnen dan ook terecht spreken van de Fanita-stam. Van Wessel fokt momenteel met tien rijpaardmerries en vijf tuigpaardmerries zodat er straks vijftien veulens het levenslicht zien op de Fanita Hoeve. Wat de tuigpaarden betreft is de bekendste Topsportmerrie 2009 de elitemerrie Taunita (Manno x Renovo).

Joop van Wessel

Eigenlijk stapelden zich bij Van Wessel de hoogtepunten de laatste jaren op. Hij was Fokker van het Jaar, de door hem gefokte Sunlight (v.Manno) was in 2006 Tuigpaard van het Jaar en met het succes van dit jaar waarbij Sunlight ereklasse kampioen werd en Taunita Topsportmerrie is het voor Joop moeilijk te kiezen wat het ultieme hoogtepunt is. Joop: “Als fokker heb ik denk ik toch het hoogst haalbare gehaald. Fokker van het Jaar worden schept verplichtingen. Nou voorlopig heb ik er weer aan voldaan, toch?”

verversing van een toch niet direct voor de hand liggende richting proberen te halen, hij heeft zijn ster/prokmerrie Raunita (Waterman x Renovo) vorig jaar laten dekken door de Friese hengst Onne. Van Wessel is tevreden over het resultaat, een bruin merrieveulen dat overigens geen aftekeningen heeft. Joop: “Het is bedoeld als een experiment. Onne is een zeer tuigtypische Friese hengst met eigenschappen die wel aansluiting kunnen vinden bij mijn tuigpaarden denk ik. Het resultaat is een heel luxe en edel veulen met heel veel front en mede daardoor met een zeer tuigtypische opdruk. Ik ben van plan haar als driejarige te laten uitbrengen. Alleen als ze bovengemiddeld presteert ga ik er mee fokken.” De ronde tafel is het er over eens dat mocht er zich er een goede Hackney-

hengst aandienen deze zeer welkom is als bloedververser. Van Wessel: “Het effect van Cambridge Cole kunnen we denk ik niet verwachten. Hij had gewoon de tijd mee, hij kon toen makkelijker veredeling brengen dan een Hackney dat nu zal kunnen al stonden de fokkers destijds niet voor Cambridge in de rij. Er zijn nu twee Hackney's beschikbaar voor de fokkerij. Ik denk dat deze hengsten zelf, maar zeker de F1-producten, goed werk kunnen doen wat betreft het terugdringen van het inteeltpercentage.” Kees Kimenai: “Mocht er weer een Hackney aangewezen worden, dan moet deze aangespannen goed presteren. Willen presteren op de baan zegt veel over het karakter van een hengst en daarom vinden wij concoursprestaties heel belangrijk.”

Elitemerrie Taunita (v.Marvel) van f/g Joop van Wessel werd dit jaar door dochter Hanneke ook in de competitie voor Young Riders uitgebracht.

Strenger of niet

Het predikaat ster moet minder snel worden toegekend. Een veel gehoorde uitspraak in de wandelgangen maar hoe denken onze fokkers er over? De Kimenai's en Markhorst vinden dat merries soms toch te gemakkelijk ster worden. Van Wessel ziet in het ondereind ook wel eens een ster te veel vallen maar de Korevaars zeggen het beleid goed te kunnen volgen. Adriaan Kimenai: “Vooral bij de oudere merries valt de ster nogal snel.” Allen zijn het er over eens dat er nog teveel met te gewone merries wordt gefokt en dat staat progressie in de weg. De fokker moet daarom de hand in eigen

De Fokker van het Jaar 2006

In 2006 werd Dini Markhorst-van der Velde Fokker van het Jaar. Zij begon haar stam met de Indiaanmerrie Pascale maar kleindochter Erina (v. Waterman) zette de stam op de kaart als de Erina-stam. Dini fokt momenteel nog met Erina's volle zus de keur preferente Jerina. Zij is dragend van Manno en ook voor haar tweede fokmerrie de elitemerrie Viva Jerina (Marvel uit Viva Jerina) koos Dini voor Manno. De HBC Stal brengt uit Viva in 2010 een zoon van Tendens HBC voor op de hengstenkeuring. De stam is wijd vertakt en nazaten uit de Erina-stam zijn succesvol in zowel de sport als in de fokkerij. Mooie momenten beleeft Dini wanneer zij in paarden uit haar stam heel duidelijk stammoeder Pascale herkent. Daar heeft ze zelf mee gereden en ze heeft er dierbare herinneringen aan. Naamsbekendheid bracht haar de titel Fokker van het Jaar, een jaar waarin alles tegelijk kwam, zegt Dini en dat ze als fokker het

Dini Markhorst

hoogtepunt vond. Viva Jerina werd toen ook kampioen bij de keur- en elite merries. Een jaar eerder was haar fokproduct Sabrina keur (v. Renovo) van Jan Schep voor de derde keer Topsportmerrie geworden en die titel behaalde deze merrie in 2008 in handen van Henk Hammers nog een keer. Dini: "Dat blijven voor een fokker emotionele momenten. Dat jouw fokproduct daar staat en de beste is, daar ben ik trots op. Je stam komt weer in beeld en dat kan dan weer afzet opleveren."

boezem steken. Hij moet zelf strenger selecteren al ligt er ook een taak voor het KWPN. Bij stamboekopname of een ander selectiemoment zou de fokker door een KWPN functionaris in een persoonlijk gesprek of bij een huisbezoek kunnen worden benaderd en hem geadviseerd worden niet te fokken met een merrie die niet sterwaardig is. In feite zou bij veulens ook een advies gegeven moeten worden. Ook de hengstenhouder zou hieraan een bijdrage kunnen leveren door te adviseren een niet voldoende merrie niet te laten dekken. Van Wessel: "Een fokker die zijn merriestapel nu wil verbeteren zou momenteel zijn slag kunnen slaan. Veel fokkers willen hun merriestapel op het moment graag wat inkrimpen en daardoor zijn er nu tegen relatief lage prijzen goede fokmerries te koop. En een goede eet niet meer dan een slechte." Het predikaat keur komt ook ter tafel. Van Wessel zou tussen een stermerrie en een keurmerrie weer onderscheid in punten willen maken. Dat lijkt niet haalbaar denkt het gezelschap, aan de huidige wijze van behalen van het predikaat keur moet niet worden getornd: een stermerrie die voldoende presteert is keur. En dat het keurschap behalen geen wassen neus is bleek onlangs nog toen er slechts drie van de elf merries slaagden. Het keurschap heeft dus echt wel inhoud vindt men aan de ronde tafel.

Fokdoel en verrichtingsonderzoek

Aan het fokdoel - een paard fokken dat kan presteren op het hoogste niveau - mag niet worden getornd. Daar laat de tafel geen twijfel over bestaan. Dat niet alle paarden zullen acteren op dat hoogste niveau en in de mensport of in de recreatie terecht komen is voor de fokkers geen reden het fokdoel aan te passen. "Als wij afzet willen behouden naar de mensport toe moeten we ook kwaliteit leveren, daar kunnen ze ook niets met paarden die wij niet goed genoeg vinden. Kwaliteit bepaalt de toekomst van onze fokkerij," vertaalt Dini het standpunt van het gehele gezelschap.

schap. De Kimenai's wijzen er op dat we wel moeten letten op karakter. De recreatie vraag om ongecompliceerde paarden. Ook komt de hengstenselectie ter tafel. In het onlangs gepubliceerde 'Masterplan' aangaande de vernieuwde opzet van het verrichtingsonderzoek kunnen de fokkers zich vinden. Kees Kimenai: "We willen de natuurlijke aanleg zien en daar moet tijd voor genomen worden. In de zeven weken dat de hengsten in Ermelo zijn kan de aanleg eruit komen." Dat de hengsten bij aanlevering aangespannen moeten worden gepresenteerd is een goede zaak vinden allen. In de verrichtingscijfers konden de rondetafel gasten zich in het verleden niet altijd even goed vinden. Zij vonden de cijfers in sommige gevallen te hoog. Van Wessel: "Natuurlijk hebben we liefst hengsten die hoge cijfers scoren, maar dan moet een hoog cijfer ook staan voor een goede prestatie, daar moet je blindelings op af kunnen gaan. Als een hengst die vanwege bloedspreiding heel interessant is het op een bepaald onderdeel wat minder doet, dan moet dat duidelijk te herkennen zijn in zijn cijferbalk. Het is dan aan de fokker of hij terwille van bloedspreiding concessies wil doen." Van Wessel vertaalt daarmee exact de mening van de rest. Sijmen: "Maar zelf kijken is nog steeds het meest waardevol", en de tafel is het volledig met hem eens. Scherp blijven en goed opletten, heel belangrijk vinden ze allemaal. Zij werden er Fokker van het Jaar mee en dat leverde hun deze uitnodiging op. Een uitnodiging voor dit gesprek over de toekomst van hún tuigpaardensport. En héél belangrijk: ze waren het met elkaar eens.

Henk Hammers is al jaren de vaste trainer en rijder van paarden van Dini Markhorst. Dit jaar bracht Henk de elitemerrie Viva Jerina (v. Marvel) uit. Tijdens de CK van Overijssel prolongeerde ze haar kampioentitel aan de hand.